

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/262/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616211674
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7616211674.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudcov JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Alexandra Husivargu v spore žalobcu: SPP - distribúcia, a.s., Mlynské nivy 44/b, Bratislava, IČO: 35910739, právne zast. Mgr. Miroslavom Hanecom, advokátom, so sídlom v Žiline, Hruštiny 602, proti žalovaným: 1) L. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. G., O. XXX/XX, 2) L. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. G., O. XXX/XX, a 3) Š. M.Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. G., I. XXX/XX, právne zast. JUDr. Pavlom Barabasom, advokátom, so sídlom v Hrabušiciach, Partizánska 129, o zaplatenie 1.457,46 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 26. júla 2019 sp. zn. 13C/253/2016

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 26. júla 2019 č. k. 13C/253/2016-166.

Žalovaný v 3. rade má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) uznesením zo dňa 26. júla 2019 č. k. 13C/253/2016-166 rozhodol, že žalovaný v 3. rade má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o konkrétnej výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci samej.

2. Rozhodol tak o trovách konania medzi žalobcom a žalovaným v 3. rade potom, ako nadobudol právoplatnosť rozsudok vo veci samej, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.457,46 € s príslušenstvom, žalobu voči žalovanému v 3. rade zamietol a rozhodol o trovách konania medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade. (Rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 22. februára 2018 č. k. 13C/253/2016-124 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16. apríla 2019 sp. zn. 6Co/165/2018).

3. Aplikujúc ust. 255 a § 257 CSP súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol podľa pomeru úspechu strán sporu vo veci. Žalovaný v 3. rade bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, súd mu preto priznal náhradu trov konania vo výške 100%. Na nepriznanie náhrady trov konania úspešnej strane v zmysle §257 CSP súd nevzhliadol dôvody. Poukázal na to, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je to odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania, by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdostiam. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Toto zákonné ustanovenie dopadá na toho účastníka, ktorý by inak mal právo na náhradu trov konania. Predpokladom jeho použitia je, existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa

pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnému účastníkovi a existencia výnimočnosti daného prípadu. Dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať sociálnej situácie účastníkov. V takomto prípade je potrebné pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch (všetkých) účastníkov, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť nahradiť trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá. Do úvahy treba brať tiež také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnuť i na postoj účastníkov v konaní a pod. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci.

4. Vychádzal z úvahy, že v posudzovanej veci ide o sporové konanie, v ktorom žalobca má povinnosť niesť dôkazné bremeno, spočívajúce v preukázaní svojho nároku proti žalovanému. Dôkazná núdza žalobcu nemôže byť na škodu žalovaného, ktorý v súvislosti s bránením svojho práva vynaložil náklady na právne zastúpenie. Práve pre nepreukázanie príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a konaním žalovaného v 3. rade zo strany žalobcu, žalovanému vznikli trovy konania, keďže v súvislosti s bránením svojho práva musel pristúpiť k zvoleniu si právneho zástupcu.

5. Súd prvej inštancie mal za to, že nepriznanie náhrady trov konania žalovanému v 3. rade by vzhľadom na okolnosti prípadu bolo neprimeraným zásahom do jeho práva na náhradu trov konania, ktorý by predstavoval vyššiu mieru tvrdosti než uloženie povinnosti žalobcovi nahradiť trovy konania žalovaného v 3. rade. Navyše súd zdôraznil, že k dôkaznej núdzi žalobcu nedošlo v dôsledku správania sa žalovaného v 3. rade, túto situáciu si zapríčinil žalobca sám, keďže si bol vedomý, že odberateľom boli žalovaní v 1. a 2. rade, pretože listom zo dňa 11.05.2010 adresovaným žalovanému v 2. rade mu bolo oznámené odstúpenie od Zmluvy o dodávke plynu z dôvodu, že bol v omeškaní s platením. V liste bol okrem odstúpenia upovedomený o tom, že vzhľadom na nedodržanie zmluvne dohodnutých platobných podmienok je odber zemného plynu považovaný za neoprávnený odber a z dôvodu odstúpenia od zmluvy je povinný umožniť dodávateľovi plynu sprístupniť meradlo z dôvodu demontáže. Listom zo dňa 15.11.2010 žalobca adresoval žalovanému v 2. rade Výzvu na skončenie neoprávneného odberu zemného plynu z dôvodu ukončenia zmluvy o dodávke zemného plynu s tým, že pokiaľ neoprávnený odber neskončí, pristúpi k odpojeniu odberného miesta od distribučnej siete. Žalovaný v 2. rade bol tiež informovaný, kde sa môže kontaktovať v prípade záujmu o demontáž meradla resp. v prípade záujmu o ukončenie neoprávneného odberu uzavretím novej zmluvy. Žalobca pri určovaní okruhu žalovaných vychádzal zo skutočnosti, že nehnuteľnosť je v podielovom spoluvlastníctve, pričom súdu nebolo známe kritérium, na základe ktorého žalobca žaloval len niektorých podielových spoluvlastníkov a iných nie, keď žalobca z predchádzajúcej zmluvnej dokumentácie mal preukázané, kto je skutočným odberateľom plynu.

6. Lustráciou vo verejne dostupných registroch mal súd preukázané, že finančné a majetkové pomery žalobcu nie sú dôvodom hodným osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali použite ust. §257 CSP. Na záver súd poznamenal, že žalobca opakovane podáva žaloby s obdobným žalobným návrhom aj voči iným subjektom, preto žalobca ako iniciátor sporu, ktorý bol navyše právne zastúpený, musel si byť vedomý rizika neúspechu v spore a s tým spojenú povinnosť náhrady trov konania úspešnej strane sporu.

7. Proti uvedenému uzneseniu podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP, pretože konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie o veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalovanému v 3. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi neprizná.

8. Žalobca namieta, že súd prvej inštancie nepostupoval podľa usmernení odvolacieho súdu a neúplne skúmal a nesprávne vyhodnotil okolnosti hodné osobitného zreteľa v tomto prípade. Súd prvej inštancie sa opätovne nezaoberal otázkou týkajúcou sa spoluvlastníckeho práva žalovaného v 3. rade, ktorú žalobca vidí ako okolnosť hodnú osobitného zreteľa. Žalobca žalovaného v 3. rade žaloval ako spoluvlastníka nehnuteľnosti najmä z dôvodu existencie jeho podpisu na montážnom liste meradla, teda ako osobu, ktorá bola priamo účastná demontáže meradla. Dôvodil, že Zákon o energetike (zák. č. 251/2012 Z.z.) v prípade neoprávneného odberu nekonkretizuje, či sa neoprávneného odberu má dopustiť odberateľ alebo vlastník nehnuteľnosti a podľa žalobcu v prípade, ak by sa výklad obmedzil iba

na odberateľa, bolo by žalobcovi znemožnené uplatniť si nárok na náhradu škody. Súd prvej inštancie podľa žalobcu zľahčuje postavenie žalovaného v 3. rade ako jedného z vlastníkov nehnuteľnosti. Citoval ust. § 82 ods. 1 písm. a/ bod 2 zákona o energetike v zmysle ktorého neoprávneným odberom plynu je odber bez uzatvorenej zmluvy o dodávke alebo združenej dodávke plynu. Poukázal pritom na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 41Cob/122/2013 v zmysle ktorého prevádzkovateľ distribučnej siete nemá reálnu možnosť identifikovať všetky subjekty, ktoré v rozhodnom období danú nehnuteľnosť užívali a pripustenie výkladu, podľa ktorého za škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu zodpovedajú iba subjekty, ktoré nehnuteľnosť reálne užívali a nie vlastník dotknutej nehnuteľnosti, by viedlo k znemožneniu uplatnenia si nároku na náhradu škody v občianskoprávnom konaní. Žalobca teda trvá na tom, že žalovaný v 3.rade zapríčinil trovy konania sám, keďže ako vlastník nehnuteľnosti umožnil užívanie predmetnej nehnuteľnosti osobám, o ktorých mal vedomosť, že nekonajú zodpovedne. Žalobca neuznáva tvrdenie súdu o tom, že mal vedomosť, že odberateľmi boli žalovaný v 1. a žalovaný v 2. rade.

9. Žalovaný v 3. rade v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Zdôraznil, že výrok súdu o trovách konania je zákonným dôsledkom toho, že žaloba bola voči nemu zamietnutá, pričom žalobca rozhodnutie o zamietnutí žaloby voči nemu okamžite akceptoval, keďže sa neodvolal. Namietol tvrdenie žalobcu, že si trovy zaviniť sám, keďže umožnil, aby nehnuteľnosť užívali aj osoby, ktoré nekonajú zodpovedne. V tejto súvislosti zdôraznil, že tieto osoby sú podielovými spoluvlastníkmi a žalobca nemal právne prostriedky, ktorými by ich zaviazal, aby konali zodpovedne. Žalobca svojím podaním žaloby sám určil okruh strán sporu a teda je spravodlivým a zákonným dôsledkom, že strana, ktorá v súdnom spore neuspela, musí strane, ktorá v spore uspela nahradiť trovy konania. Zároveň poukázal na dosiahnuté tržby a zisky žalobcu v roku 2018.

10. V odvolacej duplike a odvolacej replike strany sporu zotrvali na svojich vyjadreniach.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

12. Uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. Správne, aj keď stručné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku v napadnutej časti, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

14. V prejednávanej spore súd rozhodol o trovách konania v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP, teda vychádzajúc z výsledku konania o žalobe, v ktorom bol plne úspešný žalovaný v 3. rade, preto mu vznikol nárok na plnú náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi.

15. Tento postup súdu bol správny, lebo okolnosti prejednávanej veci, ako na ne poukazuje žalobca, nie sú dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 CSP a ani iné dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu ust. § 257 CSP neboli preukázané.

16. V zmysle ust. § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Aplikácia tohto zákonného ustanovenia prichádza do úvahy iba vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajú buď v dôvodoch na strane sporovej strany alebo v okolnostiach prejednávanej spore.

17. Po zrušení skoršieho rozhodnutia o trovách konania medzi žalobcom a žalovaným v 3. rade sa súd prvej inštancie v zmysle pokynu odvolacieho súdu zaoberal posúdením či ne/boli splnené podmienky pre aplikáciu ust. § 257 CSP a dospel k správnej závere o tom, že dôvody hodné osobitného zreteľa v danom prípade nie sú dané.

18. Za tým účelom súd vzal do úvahy okolnosti daného prípadu, t.j. okolnosti, ktoré predchádzali podaniu žaloby a postoj sporových strán v priebehu konania. Prihliadol aj na to, že žalovaný v 3. rade

sa musel brániť v tomto konaní, pričom sa vysporiadal aj s námietkou žalobcu o dispozičnom práve spoluvlastníka podľa § 123 OZ a jeho objektívnej zodpovednosti, ako spoluvlastníka nehnuteľnosti, za neoprávnený odber plynu. Po posúdení uvedeného komplexu okolností dospel k záveru, že sa nejedná o výnimočný prípad odôvodňujúci nepriznanie náhrady trov konania žalovanému v 3. rade, ktorý bol v konaní plne úspešný.

19. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom, že v prejednávanom spore nejde o prípad, kedy prisúdenie náhrady trov úspešnému žalovanému v 3. rade proti neúspešnému žalobcovi by bolo neprimerane tvrdé voči žalobcovi a vyžadovalo si preto zásah súdu v podobe aplikácie ust. § 257 CSP.

20. Výrok súdu o trovách konania je zákonným dôsledkom toho, že žaloba bola voči žalovanému v 3. rade zamietnutá, pričom žalobca rozhodnutie o zamietnutí žaloby voči nemu okamžite akceptoval, keďže sa neodvolal. Žalobca svojim podaním žaloby sám určil okruh strán sporu a teda je spravodlivým a zákonným dôsledkom, že strana, ktorá v súdnom spore neuspela, musí strane, ktorá v spore uspela nahradiť trovy konania.

21. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a z dôvodov, ktoré sú obsiahnuté v uznesení súdu prvej inštancie, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne v zmysle ust. § 387 ods.1 CSP potvrdil.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP spolu s § 262 ods. 1 CSP, žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Takýto nárok vznikol úspešnému žalovanému v 3.rade, preto odvolací súd rozhodol, že žalovaný v 3.rade má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).